

Posudek oponenta rigorózní práce Mgr. Kateřiny Andělové na téma „Detenční řízení“

Autorka zvolila jako téma práce druh řízení, které se příliš v tématech diplomových ani rigorózních prací neobjevuje.

Autorka, jak uvádí v úvodu i v jednotlivých částech práce, čerpá i ze svých praktických zkušeností na soudě. Práce se tak ještě více stává pestrou a zajímavou.

Vybrané téma není jen úzce procesní. Proto autorka věnuje téměř šedesát stran textu práce analýze základních východisek a pramenů pro procesní aplikaci v řízení podle občanského soudního řádu. Bez znalostí ústavního základu, judikatury ESPL a nového zákona o zdravotních službách nelze odpovědně k detenčnímu řízení přistoupit. Větší obtížnost vybraného tématu je dána i úpravou v zákoně č. 89/2012 Sb., kde je třeba vyřešit zejména vztah nového občanského zákoníku k zákonu o zdravotních službách, ale i výklad otázek právní osobnosti a právního jednání ve vztahu ke vztahům při poskytování zdravotních služeb.

V obsáhlé čtvrté části práce autorka velmi podrobně analyzuje otázky informací o zdravotním stavu, negativní a pozitivní vyjádření vůle pacienta a v neposlední řadě i otázku nároků vyplývajících z nezákonné detence.

Pátá část je již věnována procesu detence. Autorka správně postupuje od obecného k jedinečnému, tedy nejprve se snaží charakterizovat jí vybrané nesporné řízení a poté se zabývá již samotným řízením, resp. Jeho dvěma částmi- řízením o přípustnosti převzetí do ústavu zdravotnické péče a řízením o vyslovení přípustnosti dalšího držení v ústavu zdravotnické péče.

Z praktických poznatků autorka vyplývá obtížnost zachovat v rámci řízení ústavně zaručená práva fyzické osoby. Byť mezi návrhy de lege ferenda zcela jistě nepatří návrh na zvýšení počtu soudců a zlepšení jejich odborné přípravy, chápu názor autorky a va kontextu s obsahem práci jí to nevytýkám.

Obtížnost práce spočívá nejen v zatím latentním působení nového občanského zákoníku, ale i v novele občanského soudního řádu č. 404/2012 Sb., která v době odevzdání práce nebyla ještě účinná s tak úvahy o jejím dopadu na detenční řízení nemohly převýšit názory autorky, když nejsou k dispozici aplikační poznatky.“

Za velmi instruktivní pokládám i zařazení tří sporů českých občanů u ESLP, v práci podrobně citovaných.

Nepříliš bohatá judikatura svědčí o tom, že autorka neměla tvorbu práce usnadněnou.

K práci nemám detailní připomínky, byť subjektivní pojetí občas působí až příliš, neboť rigorózní práce nemá akcentovat subjektivní pocity autora, dané lokálními poznatky. Nicméně přes tuto výtku se domnívám, že důležitější jsou zobecněné poznatky autorky, například na téma výsledků pacienta a ošetřujícího lékaře, kde se aplikace procesního předpisu zcela jistě pohybuje v řadě případů na tenkém ledu, umocněna procesní lhůtou uloženou zákonem k vydání rozhodnutí.

Práce je psána dobrým a srozumitelným jazykem a obsahuje citace zdrojů, které byly autorkou užity při tvorbě práce.

Práci proto jako velmi dobrou doporučuji k obhajobě.

JUDr. Tomáš Pohl

V Praze dne 14. 5. 2013